

A Fővárosi Ítéletábla a Berényi és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Berényi András ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (uo.) II. rendű felpereseknek - az elsőfokú bíróság előtt a Dr. Gerencsér András Ügyvéd Iroda által képviselt, majd a fellebbezési eljárás során dr. Sziklai János ügyvéd (fél címe 2) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. szeptember 10. napján kelt 40.P.23.128/2014/19. számú ítélete ellen az alperes részéről 24. sorszám alatt előterjesztett és 26. sorszám alatt részletesen megindokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - személyenként az I-II. rendű felpereseknek 25.000 (Huszonötezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget, míg - felhívásra - az állam javára 160.000 (Egyszázhatvanezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes és az I. rendű felperes hosszabb időn keresztül élettársak voltak, közös gyermekük is született. A II. rendű felperes az I. rendű felperes jelenlegi házastársa. Az I-II. rendű felperesek és az alperesek között hosszabb ideje elmérgesedett, rossz viszony áll fenn, egymást a bulvársajtó nyilvánossága előtt különféle megjegyzésekkel, megnyilvánulásokkal támadják, továbbá folyamatos csatát vívnak a ... közösségi portál felületein. Egymásra vonatkozó megjegyzéseikre más emberek is hozzászólásokkal reagálnak.

Az alperes 2012. szeptember 15-én a ... online sajtótermékben az I. rendű felperesre vonatkozóan olyan kijelentést tett, miszerint őt az I. rendű felperes megütötte akkor, amikor közös gyermekükkel várandós volt. Az alperes a II. rendű felperesre vonatkozó, őt degradáló, megalázó kifejezéseket használva tett kijelentéseket saját ... oldalán: „rosszindulatú, gonosz kurva”, „személyiségzavaros idióta”, „elmebeteg hülye”, „szegény tanulatlan buta rosszindulatú hülye”, „féltékeny állat”, továbbá „Nálunk minden rendben, a kislányom imád és szépen beszél velem. Tudom, h a jóakarómmal úgy beszél a gyereke, mintha a hátsó feléből rángatta volna elő, mert nem érdemel mást. Örjögve üti-vágja a fejét, ha

olyanja van, és gyakran hagyja magára, ha éppen szerelmi élete úgy kívánja, v a saját hülyeségei."

Az I-II. rendű felperesek pontosított keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperes megsértette az I. rendű felperes jóhírnevét a ... online 2012. szeptember 15-én megjelent cikkben közölt nyilatkozatával, mely szerint az I. rendű felperes őt terhesen megütötte. A II. rendű felperes annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette jóhírnevét a alperes neve elnevezésű, az alperes által kezelt ... oldalon a II. rendű felperesre vonatkozóan tett sérelmes közlésekkel. Mindketten kérték, hogy a bíróság a jogsértés megállapításán túl tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, kötelezze a jogsértő magatartás abbahagyására és arra, hogy saját költségén a ... című napilapban egymást követő két alkalommal, valamint saját, alperes neve elnevezésű közösségi oldalán folyamatosan, bárki által elérhetően tegyen közzé elégtételként közleményt, amely szerint megsértette az I-II. rendű felperesek személyiségi jogait azzal, hogy rájuk, illetve cselekedeteikkel kapcsolatban valótlanságokat állított. Kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest az I-II. rendű felperesek részére személyenként 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az I-II. rendű felperesek abban az időszakban, amikor a ... online felületén a sérelmezett cikk megjelent, továbbá a ... bejegyzések keletkezésének időszakában közszereplők voltak, amit saját, erre törekvő magatartásuknak köszönhetnek, ezért el kell viselniük a személyükkel kapcsolatos, akár súlyosabb kritikát is. Állítása szerint a ... online felületén megjelent és I. rendű felperesre vonatkozó cikk valós tartalmú volt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette az I. rendű felperes jóhírnevét a 2012. szeptember 15-én a ... című napilap online felületén megjelent cikkben tőle származó azon kijelentéssel, miszerint „Döbbenet! alperes neve eddig mélyen hallgatott arról, hogy amikor várandós volt, bántalmazta az akkori párja, I.rendű felperes neve. ... a mai napig nem tudja megbocsátani, hogy kezét emelt rá. „A hasamon fekvé kuporogtam a padlón." De mi történt hat évvel ezelőtt, azon a bizonyos napon? Egy szóváltást követően I.rendű felperes neve állítólag úgy megütöttet, hogy az kiesett az ágyból. „Csak azért merte megtenni, mert terhes voltam." Ez is a gyengeségére utal, hiszen akkor védtelen voltam. Annyira féltem, hogy meg se mertem moccanni. Csak a hasamat fogva, ...t féltve kuporogtam a földön - meséli ... szomorúan, aki világ életében úgy gondolta, hogy soha nem áll szóba azzal, aki ilyet tesz. „Egy hónapig külön voltunk akkor. Könnyörgött, hogy fogadjam vissza, és adtam neki még egy esélyt. Hogy miért? Egyetlen emberke érdekeit néztem, az pedig a születendő gyermekünk volt. De ha előre tudom, hogy így végződik a kapcsolatunk, akkor ki sem békülök vele. Ettől még persze soha nem fogom neki megbocsátani, amit tett."

Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az alperes megsértette a II. rendű felperes jóhírnevét a saját ... oldalán (alperes neve) a következő kijelentésekkel: 1. „Szegény, tanulatlan, buta, rosszindulatú hülye, elmebeteg hülye"; 2. "Nálunk minden rendben, a kislányom imád és szépen beszél velem. Tudom, hogy a jóakarómmal úgy beszél a gyereke, mintha a hátsó feléből rángatta volna elő, mert nem érdekeml mást.

Őrjöngve üti-vágja a fejét, ha olyanja van, és gyakran hagyja magára, ha éppen szerelmi élete úgy kívánja, vagy a saját hülyeségei.", 3. „Rosszindulatú, gonosz kurva, féltékeny állat, személyiségzavaros idióta."

Az alperest kötelezte a jogsértő magatartás abbahagyására, és eltiltotta a további jogsértéstől, továbbá arra kötelezte, hogy a saját költségén a ... című napilapban egymást követő két alkalommal, és a saját, alperes neve elnevezésű közösségi oldalán folyamatosan, bárki által elérhetően tegye közzé az alábbi közleményt: „Alulírott alperes neve nagy nyilvánosság előtt több alkalommal megsértettem I.rendű felperes neve és II.rendű felperes neve személyiségi jogait azzal, hogy rájuk, illetve cselekedeteikkel kapcsolatban valótlanokat állítottam."

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I-II. rendű felpereseknek személyenként 1.000.000 forintot, valamint 100.000 forint plusz áfa összegű perköltséget, és az államnak 120.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság határozata jogi indokolásában kiemelte: az alperes állításával szemben, miszerint nem a II. rendű felperesre, hanem valaki másra gondolt, amikor közzé tette a ... oldalán a II. rendű felperes által sérelmezett kijelentéseket, a II. rendű felperes által csatolt, az alperes rajongói oldaláról származó ... bejegyzések alapján az állapítható meg, hogy az alperes által tett megjegyzések a II. rendű felperesre vonatkoztak, ezek a hozzászólások egyértelműsítették, hogy a sérelmezett kijelentések célpontja a II. rendű felperes volt. Kiemelte: a II. rendű felperes és az alperes között zajló negatív tartalmú kommunikáció nem vezethet arra, hogy a bíróság a szélsőségesen durva közléseket tartalmazó alperesi kijelentéseket ne tekintse jogsértőnek, ahogy annak sincs jelentősége, hogy az alperes állítása szerint azokat a II. rendű felperes provokálja. Az alperes állításával szemben kiemelte, hogy a II. rendű felperes közszereplőként sem köteles a sérelmezett kijelentésekhez hasonló durva, megalázó, bántó, lealacsonyító kijelentések közzétételét tűrni. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint ugyancsak sérelmes tényállításokat tartalmaz a II. rendű felperesre nézve az alperes azon kijelentése, miszerint a II. rendű felperes a saját gyermekét üti-vágja és gyakran hagyja magára. Az alperes e kijelentések valóságtartalmát nem bizonyította, illetőleg ellenkérelme szerint azt nem is kívánta, védekezése kizárólag arra fókuszált, hogy a II. rendű felperes mint közszereplő köteles a rá vonatkozó sérelmes kijelentéseket elviselni.

Az I. rendű felperes magatartásával kapcsolatos cikk kapcsán az alperes nem vitatta, hogy a peresített cikk kijelentései valóban tőle származnak, azonban állítása szerint az valós tartalmat hordoz. Hivatkozott arra is, hogy az I. rendű alperes közszereplőként ugyancsak nagyobb mértékben köteles az értékítéletet, kritikát elviselni. Az elsőfokú bíróság azonban ezzel szemben utalt arra, hogy az I. rendű felperes szűken vett magánéletével kapcsolatos közlés nem esik a közszereplő szélesebb tűrési kötelezettségének körébe, még akkor sem, ha a közszereplői mivoltát elsősorban magánélete bulvársajtóban történő tálalása alapozza meg. Utalt arra, hogy az alperes felhívás ellenére sem bizonyította a cikkbeli állítása valóságát; annak bizonyítására a bíróság azonos tanácsa előtt

folyamatban lévő másik perben tett tanúvallomások nem alkalmasak, ugyanis azok olyan személyektől származtak, akik konkrét tudomással nem bírtak az I. rendű felperes állítólagos bántalmazásával kapcsolatban, ismereteiket az alperestől származtatták. Úgy foglalt állást, hogy az I. rendű felperesre vonatkoztatott közlés jelentős mértékben sérelmes tartalmat hordoz, a közvélekedés szerint ugyanis az a személy, aki a saját gyermekével terhes nőt bántalmazza, kizárólag hátrányos megítélés alá eshet, jóhírneve kizárólag hátrányos irányban változhat, tekintetbe véve a bántalmazott és magzata kiszolgáltatottságát.

Az elsőfokú bíróság ezért úgy ítélte meg, hogy az alperes megsértette az I-II. rendű felperesek jóhírnevét. Az alperest elégtételadásra, emellett az I-II. rendű felperesek javára személyenként a keresetben kért 1.000.000 forint összegű kártérítés megfizetésére kötelezte, tekintetbe véve, hogy az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben az I-II. rendű felperesek nem vagyoni jellegű hátrányt szenvedtek, ugyanis társadalmi megítélésük az alperesi magatartás kapcsán hátrányosan változott, különös tekintettel a kijelentések kirívó durvaságára, úgy azok stílusa, mint azok tartalma szerint. Értékelte ugyanakkor azt is, hogy az I-II. rendű felperesek is tehetnek arról, hogy társadalmi megítélésük rossz, ugyanis folyamatosan reagálnak a ... oldalon őket támadó megjegyzésekre, amely az elsőfokú bíróság megítélése szerint alkalmatlan a társadalmi életben elfoglalt helyzetük hátrányos változásának javítására.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak megváltoztatásával az I-II. rendű felperesek keresetének elutasítását, másodlagosan az I-II. rendű felperesek javára megítélt nem vagyoni kártérítés összegének mérséklését kérve. Fenntartotta azon álláspontját, amely szerint a II. rendű felperes az, aki a médiában áldatlan vitát gerjeszt az alperes személye kapcsán, a kialakult vitát nem csitítja, hanem folyamatos megnyilvánulásaival tovább szítja, ezért nem igényelhet jogvédelmet, ha az alperes hasonló hangnemben válaszol a II. rendű felperes megjegyzéseire. Állítása szerint a védekezés szükséges mértékét nem lépte túl, amennyiben mégis, úgy a túllépés nem volt aránytalan. Az I. rendű felperes kapcsán utalt arra, hogy a részéről az alperest ért jogtalan, brutális tettlegesség nem kitalált történet, hanem tény, a már hivatkozott és csatolt, a Fővárosi Törvényszék 40.P.23.361/2014/8. számú ítéletének indokolása is alátámasztja ennek tényét.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírált [Pp. 228. § (4) bekezdés].

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást az ügy eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta, azt helyesen állapította meg, és helyes az abból levont jogi következtetése is, azzal a Fővárosi Ítéltábla mindenben egyetértett.

Az alperesnek az elsőfokú ítélet érdemi rendelkezését támadó fellebbezésében foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla általánosságban a következőket emeli ki.

A perbeli cikk, illetőleg ... bejegyzés megjelenése idején hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régí Ptk.) 75. § (1) bekezdése kimondja, hogy a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A régi Ptk. 78. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. A jóhírnév védelme azt kívánja biztosítani, hogy a társadalom tagjait a valóságos értékük alapján ítéljék meg, amely úgy érvényesülhet, ha az adott személyről az objektív valóságot kifejező tényállítások, értékelések jelennek meg. A valóságot meghamisító tényállások, közlések, amelyek hátrányosan befolyásolják a személy társadalom részéről megnyilvánuló értékelését, jóhírnevet sértenek. Az idézett jogszabályi rendelkezésekből kitűnően a jóhírnév sértés megállapíthatóságának két együttes feltétele, hogy a más személyre vonatkozó tényállítás (híresztelés) sértő és egyben valótlan legyen.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló peradatok okszerű mérlegelése alapján - az idézett jogszabályi rendelkezések figyelembevételével - megalapozottan következtetett arra, hogy az alperes a sérelmezett kijelentések megtételével mind az I. rendű felperes, mind a II. rendű felperes jóhírnevét megsértette. Valakiről ugyanis valótlanul azt állítani, hogy megütötte, bántalmazta a saját gyermekével várandós élettársát, az alperest, valóban alkalmas az adott személy, jelen esetben az I. rendű felperes objektív társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, az rontja a megítélését a környezetében. A bántalmazás megtörténte valóságának bizonyítása kapcsán az alperes ugyan hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Törvényszék 40.P.23.361/2014/8. számú határozatának indokolása alátámasztja ennek tényét, azonban egyrészt a hivatkozott határozat az iratokhoz az alperes állítása ellenére nem került csatolásra, másfelől annak ténye, hogy a büntető bíróság az alperes édesapját a 11.B.36.134/2012/8. számú ítéletében - az alperes által sem vitatottan - rágalmozás vétségében éppen amiatt mondta ki bűnösnek, mert mások előtt a becsület csorbítására alkalmas kifejezéseket használt az I. rendű felperessel szemben arra vonatkozóan, hogy az I. rendű felperes bántalmazta a vádlott várandós lányát, ...t, cáfolja az alperes által állított bántalmazás megtörténtét. Nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta annak, hogy az elsőfokú bíróság azonos tanácsa előtt folyamatban lévő perben tett tanúvallomások jelen perben az alperes állításának alátámasztására azért nem voltak alkalmasak, mert a tanúk közvetve, az alperestől szerezték a bántalmazással kapcsolatos ismereteiket.

Az egységes bírói gyakorlat szerint a közszereplőknek lényegesen többet kell tőrnük a velük szemben megfogalmazott vélemény, bírálat, értékitélet esetén, azonban a közszereplő sem köteles eltőrni a személyét érintő indokolatlanul bántó, megalázó, durva bírálatot. Ezt a magasabb tőréshatárt vette alapul a Fővárosi Ítéltőábla akkor, amikor a kereseti kérelem tárgyává tett kijelentéseket értékelte. Az elsőfokú ítélet rendelkező részben megjelölt, az alperestől származó, és kétségtelenül a II. rendű felperesre vonatkoztatott vulgáris kijelentések azonban - függetlenül attól, hogy a II. rendű felperes provokálta az alperest vagy

sem - kétségtelenül túllépték a szabad véleménynyilvánítás határait, ezen túlmenően az arra vonatkozó közlés, hogy a II. rendű felperes „örjöngve üti-vágja a gyereke fejét... és gyakran hagyja magára" nem véleménynek, hanem tényállításnak minősül, és az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy ezen állítása a valóságnak megfelel. Ezen bizonyítási kötelezettségének azonban az alperes nem tett eleget, így a jogsértést ezen kijelentés tekintetében is megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság.

Az elsőfokú bíróság tehát helytállóan foglalt állást úgy, hogy az alperes megsértette az I-II. rendű felperesek jóhírnevét. Az I-II. rendű felperesek ezért - a régi Ptk. 84. § (1) bekezdés a)-c) pontjaiban szabályozott objektív személyiségvédelmi eszközök alkalmazásán túl - az alperestől a régi Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja alkalmazásával alappal igényelhettek kártérítést a polgári jogi kártérítési felelősség általános szabályai szerint. Ugyanakkor a régi Ptk. 339. § (1) bekezdésének a Pp. 164. § (1) bekezdésével egybevetett értelmezésének megfelelően a jogellenes magatartással okozati összefüggésben bekövetkezett károsodásának tényét a károsultnak bizonyítania kell, a nem vagyoni hátrány bekövetkezésének elvi lehetősége nem elegendő a kártérítés megállapításához.

Ehhez képest az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytállóan, okszerűen értékelve állapította meg a kár bekövetkeztének a tényét, és nem tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az I-II. rendű felpereseket nem vagyoni hátrány érte, általánosságban, külön bizonyítás nélkül is elfogadható ugyanis, hogy nem vagyoni hátrány éri azt, akit várandós felesége bántalmazásával vádolnak, illetőleg akinek az elméleti képességét, személyiségjegyeit a nagy nyilvánosság előtt illetik rendkívül durva kifejezésekkel, továbbá gyermeke bántalmazásával, elhanyagolásával vádolják.

Az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés mértékét a kár bekövetkeztetési - 2012. - ár- és értékviszonyokat, valamint a más hasonló ügyekben megállapított összegeket alapul véve az I-II. rendű felperesek által elszenvedett sérelemmel arányban állón állapította meg, annak összege nem tekinthető eltúlzottan magasnak. Nem merült fel - a fellebbezésben foglaltak alapján sem - olyan ok, tény, vagy körülmény, amelyet az elsőfokú bíróság ne értékelt volna döntése meghozatalakor, amely kellő alapot adhatna az elsőfokú bíróság logikátlan következtetésektől és önellentmondásoktól mentes, kellően megindokolt, mérlegelésen alapuló döntése megváltoztatására.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglaltak alapján - helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

Az alperes a sikertelen fellebbezése következményeként köteles a másodfokú eljárásban is alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az I-II. rendű felperesek jogi képviselője 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint - a 4/A. § értelmében áfa figyelembevételével - megállapított munkadíjából álló fellebbezési eljárási költség megfizetésére. Az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 46. §

(1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illetéket az alperes köteles a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint 15. § (1) és (3) bekezdése alapján - felhívásra - megfizetni az államnak.

Budapest, 2016. június 10.

Dr. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s.k.	Dr. Csordás Csilla s.k.
előadó bíró	bíró